

عنوان مقاله:

تحول مفهوم قدرت و تأثیر آن بر سیاست منطقه‌ای دولت جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 3، شماره 6 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

رضا علی اکبر پور - دانشجوی دکتری روابط بین الملل، واحد بین الملل کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران

گاربینه کشیشیان سیرکی - گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمد رضا دهشیری - استاد روابط بین الملل، دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجه، تهران، ایران

اکبر ولی زاده - استادیار گروه مطالعات منطقه ای، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گفتمان اصیل انقلاب اسلامی، در فضای سیاست خارجی همواره تلاش نموده تا از خوانش نرم و سخت یک‌جانبه فاصله گرفته و به سمت توازن خوانش هوشمند از قدرت نیل کند. در تمام سال‌های پس از انقلاب اسلامی، دولت جمهوری اسلامی ایران، با به‌کارگیری قدرت هوشمند، سیاست خارجی منطقه‌ای ایران را پیش‌برده است. در همین ارتباط، در نوشتار حاضر این پرسش مطرح شده که «به‌کارگیری قدرت هوشمند در سیاست منطقه‌ای دولت جمهوری اسلامی ایران در قالب چه مولفه‌های طرح و تا چه اندازه با موفقیت همراه بوده و می‌باشد؟». تا دولت ج.ا.ا. با بهره‌گیری و حمایت از حشدشعبی و نیل آن به عرصه‌ی سیاست و قدرت در عراق، بستری برای تعامل میان نظامی‌گری و دیپلماسی ایران در عراق و نیل به هوشمندسازی آن باشد. همچنین، ایران در سال‌های بعد از بحران سوریه با آگاهی کامل توانسته است همزمان با تداوم قدرت آمریت، سخت و نظامی خود در سوریه در قالب محور مقاومت، به تداوم روند دیپلماتیک، نرم و اقناعی خود برای پایان این بحران بپردازد. در سطحی دیگر، ایران از توانایی دیپلماسی عمومی خود برای مقابله با اسرائیل و نقشه‌های این رژیم، از طرق مختلف، خصوصاً مسیر حزب الله و حماس بهره‌گرفته است.

کلمات کلیدی:

سیاست خارجی، قدرت، قدرت هوشمند، قدرت نرم، قدرت سخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130137>

